

Gran Teatre del Liceu

Temporada 2025-2026

Orlando

GEORG FRIEDRICH HÄNDEL

Versió concert /
Versión concierto

Amb el suport de: / Con el apoyo de:

Gran Teatre del Liceu

NOVA TEMPORADA 2025/26

ABONA'T A LA CARTA

La forja del Liceu

**Abonaments
a la carta**

Descobreix tota
la temporada
2025/2026

liceu.cat

Fundació Gran Teatre del Liceu

Patronat de la Fundació del Gran Teatre del Liceu

President d'honor

Salvador Illa Roca

President del patronat

Salvador Alemany Mas

Vicepresidenta primera

Sònia Hernández Almodóvar

Vicepresident segon

Jordi Martí Grau

Vicepresidenta tercera

Maria Eugènia Gay Rosell

Vicepresidenta quarta

Lluïsa Moret Sabidó

Vocals representants de la Generalitat de Catalunya

Josep Maria Carreté Nadal, Xavier Fina Ribó, Jordi Foz Dalmau, Irene Rigau Oliver

Vocals representants del Ministerio de Cultura

Carmen Páez Soria, Javier Monsalve Iglesias, Paz Santa Cecilia Aristu, Joan Subirats Humet,

Vocals representants de l'Ajuntament de Barcelona

Xavier Marcé Carol, Elisenda Rius Bergua

Vocal representant de la Diputació de Barcelona

Pau González Val

Vocals representants de la Societat del Gran Teatre del Liceu

Manuel Busquet Arrufat, Ignasi Borrell Roca, Josep Maria Coronas Guinart, Javier Coll Olalla, Àgueda Viñamata y de Urruela

Vocals representants del Consell de Mecenatge

Helena Guardans Cambó, Elisa Durán Montolí, Marc Murtra Millar, Rosario Cabané Bienert

Patró d'honor

Josep Vilarsau Salat

Secretari no patró

Joaquim Badia Armengol

Director general

Valentí Oviedo Cornejo

Comissió Executiva de la Fundació del Gran Teatre del Liceu

President

Salvador Alemany Mas

Vocals representants de la Generalitat de Catalunya

Sònia Hernández Almodóvar, Josep Maria Carreté Nadal

Vocals representants del Ministerio de Cultura

Javier Monsalve Iglesias, Paz Santa Cecilia Aristu

Vocals representants de l'Ajuntament de Barcelona

Xavier Marcé Carol, Elisenda Rius Bergua

Vocal representant de la Diputació de Barcelona

Pau González Val

Vocals representants de la Societat del Gran Teatre del Liceu

Manuel Busquet Arrufat, Javier Coll Olalla

Vocals representants del Consell de Mecenatge

Helena Guardans Cambó, Elisa Durán Montolí

Secretari

Joaquim Badia Armengol

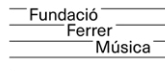
Director general

Valentí Oviedo Cornejo

TEMPORADA ARTÍSTICA

Mecenases / Mecenas

Patrocinadors / Patrocinadores

Protectors / Protectores

Col·laboradors / Colaboradores

//ABANCA
Privada

 **Amics
del Liceu**

Agrolimen⁷

AstraZeneca
What science can do

BancaMarch

IBDO

Bonpreu
ESCLAT

**Caixa
Engineers**
BANCA COOPERATIVA

 **Col·legi Oficial
d'Agents Comercials
de Barcelona**
"COACB"

Coca-Cola

concentrix

 **Edmond de Rothschild
Family Philanthropy**

EL PALACE
BARCELONA

 eurofragrance

 **EUROSTARS
HOTELS**

 factorenergia

**Fundació
FLUIDRA**
Llegat Joan Planes

 Fra Diavolo
EL PLAER DE L'OPERA

 FC BARCELONA

 FGC
Ferrocarrils
de la Generalitat
de Catalunya

**LOEWE
FUNDACIÓN**

 **FUNDACIÓ
CASTELL DE PERALADA**

HRC⁺

 **ISTITUTO
italiano
DI CULTURA**

KPMG

 La Llave de Oro
PROMOTORS • CONSTRUCTORS

 MatHolding

**MMT
SEGUROS**

Molins^o

moventia

OC
ORTEGA • CONDOMINIS • ABOGADOS

Pérez-Llorca

Proclinic Group

®® Riera Roura

saba^o

 Sauleda

serveo

Ů.Sifu

SUAREZ

**THE
SOCIAL
HUB**

vueling^o

 ZURICH^o

 agefred

**HOTEL
ALMA
BARCELONA**

hp

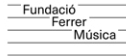
JARCLOS

 signify
the meaning of light

 SUMARROCA

TRAGALUZ[®]

EL PETIT LICEU / LICEU APRÈN

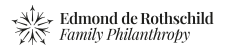
LICEUNDER35

LICEU APROPA

TALENT JOVE I NOVA CREACIÓ

Mitjans de comunicació / Medios de comunicación

Per amor a *l'art*
fes-te Benefactor i viu
des de dins l'emoció
de cada estrena

Descobreix tots els avantatges de
ser Benefactor escanejant el codi QR
o trucant al 93 485 86 31
www.liceu.cat/benefactors

**Junta benefactors /
Junta benefactores****Presidenta**

Cucha Cabané

Vicepresidenta

Elena Barraquer

Isidre Abelló
 Carlos Abril
 Ramon Agenjo
 Javier Aguilar
 Alfons Agulló
 Eulàlia Alari
 Muntsa Alcañiz
 Salvador Alemany
 Laura Álvarez
 Mercedes Álvarez
 Alicia Arboix
 Fanny Ariza
 Pere Armadàs
 Teresa Asensio
 Esperanza Aubert
 Luis Bach
 Vera Baena
 Josep Balcells
 Marc Balcells
 Mercedes Barceló
 Simon P. Barceló
 Rafael Barraquer
 Núria Basi
 Maria Rosa Bassa
 Mercedes Basso
 Margarita Batllori
 David Bermejo
 Manuel Bertran
 Ana Bofill
 Anna Boix
 Sofia Boixet
 Ignacio Borrell
 Agustí Bou
 Josep M. Bové
 Tomas Buxeda
 Jordi Calonge
 Joan Camprubi
 Ramona Canals
 Elena de Carandini
 Marisa de Carandini
 Josep Carbó
 Rosa Carcas
 Montserrat Cardellés
 Alejandro Caro
 Aurora Catà
 María Cruz Caturla
 Ramon Centelles
 Guzmán Clavel
 Elena Comella
 Sergio Corbera
 Javier Cornejo
 Luis Crispí
 Maite Cuffí
 Cuca Cumellas
 M. Dolors i Francesc
 Meya Durall
 Mercedes Duran
 Francisco Egea
 M. Isabel Elduque
 Fernando Encinar
 M. José Enguix
 Aranzazu Escudero
 Carmen Escudero
 Joan Esquirol
 Antonio Establés
 Patricia Estany
 Ana Esteve
 Marta Esteve
 Marisa Falcó

Bettina Farreras
 Ignacio Feijoo
 Cristina Ferrando
 Magda Ferrer-Dalmau
 Inés Fisas
 Ricardo Fisas
 Santiago Fisas
 Albert Foraster
 Mercedes Fuster
 José Gabeiras
 Gabriela Galcerán
 Gema Galdón
 Jorge Gallardo
 Beatriz García-Sarabia
 Manuel Gari
 Albert Garriga
 Pau Gasol
 Francisco Gaudier
 Anna Gener
 Lluís M. Ginjaume
 Ezequiel Giró
 Enric Girona
 Carmen Godia
 M. Inmaculada Gómez
 Andrea Gömöry
 Albert Gost
 Casimiro Gracia
 Jaume Graell
 Quica Graells
 Ainhoa Grandes
 Francisco A. Granero
 Pere Grau
 Calamanda Grifoll
 Poppy Grijalbo
 Helena Guardans
 Pau Guardans
 Maria Guasch
 Bernardo Hernández
 Guillermo Herrera
 Joaquín Herrera
 Eva Hinds
 Pepita Izquierdo
 Gabriel Jené
 Carles Jiménez
 Josep Juanpere
 Iolanda Latorre
 Sofia Lluch
 Ma. Teresa Machado
 Waltraud Maczassek
 Rocio Maestre
 Carmen Marsà
 Cristina Marsal
 Mercedes Marsol
 Isaac Martin
 Josep Milian
 Verónica Mimoun
 Inma Miquel
 Xavier Miranda
 José M. Moledano
 Joan Molins
 Victòria Moncunill
 Chelo Mora
 Juan Pedro Moreno
 Sílvia Muñoz
 Josep Olliu
 Magda Onandia
 Victoria Onyós
 Eduardo Ortega
 Ignacia de Pano
 Victoria Parera
 Anna París
 Montserrat Pinyol
 Josep Ma. Plantada
 Ivan Pons
 M. Carmen Pous
 Daniel Prats
 Carmen Puig

Jordi Puig
 Marian Puig
 Ton Puig
 Gloria Pujol
 Juan Eusebio Pujol
 Victòria Quintana
 Neus Raig
 Carmen Redrado
 Juan Bautista Renart
 Ferran Ribó
 Blanca Ripoll
 Joan Roca
 Miquel Roca
 Pedro Roca-Cusachs
 Montserrat Rocamora
 Alfonso Rodés
 Salvador Roviroza
 Jacqueline Ruiz
 Josep Sabé
 Francisco Salamero
 Eduard Salsas
 Juan Antonio Samaranch
 Josef-David Sánchez-Molina
 Josep Ll. Sanfeliu
 Luis Sans
 M. del Carme Serrat
 Antoni Siurana
 Maria Soldevila
 Rafael Soldevila
 Silvia Sorribas
 Iván Suárez
 Rosa Sugrañes
 Josep Tabernero
 Manuel Terrazo
 Bernat -N. Tiffon
 August Torà
 Ernestina Torelló
 Ana Torredemer
 Román Trias
 Josep Turró
 Joaquim Uriach
 Marta Uriach
 Manuel Valderrama
 Maria Angels Vallvé
 Carmen Vendrell
 Gloria Ventós
 Josep Viader
 Anna Maria Vidal
 Eduardo Vilá
 Pilar de Vilallonga
 Josep Vilarasau
 Maria Vilardell †
 Luis Villena
 Joaquim Viñas
 Salvador Viñas
 Joaquín Viola
 Francisco Wendt
 Lydia de Zuloaga

**Benefactors del cercle
de la dansa / Benefactores
del círculo de la danza**

Paul Clastre
 Pitu Lavin
 Ma. José Matosas
 M. Rosa Ollé
 Tati Quera

**Benefactors internacionals
/ Benefactores
internacionales**

Erika Alfieri
 The Barnaud-Bettle Family
 Johanna Derksen
 Carmen Egido
 Philina Hsu Chang

Izabela Karnacewicz
 Nathaniel Klipper
 Mónica Lafuente
 Éleonore Lavielle
 May Lawrence
 Barry Lynam
 Cecilia Nordstrom
 Brian Pallas
 Javier Pérez-Tenessa
 Sonja Perkins
 Martina Priebe
 Paul Schulz
 Elina Selin
 Karen Swenson
 Filippo Viero
 Michael Winstrøm

**Benefactors joves /
Benefactores jóvenes**

Alex Agulló
 Esteve Alfaras
 Max Amat
 Eric Antràs
 Lidia Arcos
 Alex Barraquer
 Ignacio Baselga
 Marc Busquets
 Blanca Cabré
 Diana Casajús
 Marta Cuatrecasas
 Flora Duran
 Petra Duran
 Benito Escat
 Luigi Esposito
 Patricia Ferrer
 Pau Font
 Iria Gestal
 Alberto Gil
 Albert Girona
 Marco Greselin
 Albert Hernández
 Àlvar Lamminsalo
 Arnau Lluch
 Santiago Lucas
 Xènia Luque
 Laura Maneiro
 Alexandra Maratchi
 Didac Marsà
 Marc Mayral
 Juan Molina-Martell
 Elisabeth Montamat
 Felipe Morenés
 Juan Moreno
 Marc Ollé
 Marta Parent
 Miquel Pedrerol
 Marcos Perales
 Elisenda Perelló
 Santiago Pons-Quintana
 Andrea Puig
 Julia Puig
 Inés Pujol
 Pepe Pujol
 Toni Pujol
 Carlota Quintero
 Sara Ramírez
 Ana Recasens
 Charlotte Ríos
 Patricia Ripollés
 Javier Ris
 Aitor Romero
 Gloria Sáez
 Esperanza Schröder
 Claudia Segura
 Carlos Torres
 Javier Uriach

Orlando (vc)

GEORG FRIEDRICH HÄNDEL

Opera seria en tres actes / *Opera seria* en tres actos

Llibret anònim basat en el llibret de Carlo Sigismondo Capece, *L'Orlando, overo La gelosa pazzia*, basat en el poema èpic *Orlando Furioso* de Ludovico Ariosto. / *Libreto* anónimo basado en el libreto de Carlo Sigismondo Capece, *L'Orlando, overo La gelosa pazzia*, basado en el poema épico *Orlando Furioso* de Ludovico Ariosto.

Estrena absoluta: 27 de gener de 1733 al King's Theatre de Londres /

Estreno absoluto: 27 de enero de 1733 en el King's Theatre de Londres

Estrena al Gran Teatre del Liceu / Estreno en el Gran Teatre del Liceu

Març Marzo		Torn Turno
24	19:30	G

Durada total aproximada / Duración total aproximada: 3 h 10 min

Acte I i Acte II / Acto I y Acto II: 1h 50 min - **Pausa:** 30 min - **Acte III / Acto III:** 50 min

Fitxa artística / Ficha artística

Escenografia / Escenografía
Loïc Richard

LES MUSICIENS DU LOUVRE

Director
Marc Minkowski

Repartiment / Reparto

Orlando
Aude Extrémo

Angelica
Ana Maria Labin

Medoro
Yuriy Mynenko

Dorinda
Alina Wunderlin

Zoroastro
Edward Jowle

Amb el suport de: / Con el apoyo de:

Més informació artística /
Más información artística

L'òpera versió concert Orlando de Georg Friedrich Händel forma part de la programació de Ciutat de Clàssica 2026 / La ópera en versión concierto Orlando, de Georg Friedrich Händel, forma parte de la programación de Ciutat de Clàssica 2026

© William Lentz

Gran Teatre
del Liceu

13 MAIG

ÒPERA VERSIÓ CONCERT

SEMIRAMIDE

GIOACHINO ROSSINI

UNA ÒPERA BELCANTISTA, EXUBERANT I DRAMÀTICA

Amb les veus de **Vasilisa Berzhanskaya** i **Franco Fagioli**
Director **Paolo Arrivabeni**

Amb el suport de

aena

aeroports
per a tu

liceu.cat – 93 485 99 13

Consulteu tot el contingut audiovisual a www.liceuoperaplus.com

On l'òpera i el cinema es troben

Estrenes digitals a les 17.30 h

L'elisir d'amore Donizetti
Javier Camarena i Pretty Yende
Ja disponible

Tristan und Isolde Wagner
Lise Davidsen i Clay Hilley
Ja disponible

La Gioconda Ponchielli
Saïoa Hernández i Michael Fabiano
Ja disponible

Manon Lescaut Puccini
Asmik Grigorian i Joshua Guerrero
19 abril

Le nozze di Figaro Mozart
Konstantin Krimmel i Sara Blanch
28 juny

Abona't a la temporada d'òpera digital

liceuoperaplus.com

A full-length portrait of Lise Davidsen standing against a dark, textured background. She is wearing a long, flowing white gown with a wide, shimmering, iridescent cape that catches the light, creating a starburst effect. Her hair is long and wavy, and she has a serious expression.

Lise Davidsen · Clay Hilley

TRISTAN UND ISOLDE

RICHARD WAGNER

**Viu el debut mundial de Lise Davidsen
en el rol d'Isolde**

LiceuOPERA+

Live from Barcelona

Compositor

Georg Friedrich Händel (1685-1759) va ser un músic alemany, format a Itàlia —on va prendre contacte amb l'esplendor de l'òpera seriosa— i, finalment, nacionalitzat anglès. Va ser contemporani absolut de Johann Sebastian Bach i de Domenico Scarlatti (van néixer el mateix any), i va gaudir d'un extraordinari reconeixement en vida. No va destacar tant com a compositor d'òperes (en va escriure una cinquantena), sinó com a autor d'oratoris, tot i que la seva producció en el terreny de la música instrumental i orquestral no és gens menyspreable.

A Londres, on es va establir definitivament el 1712, Händel va presentar amb èxit *Rinaldo*. Des d'aleshores, va exercir com a compositor, però també com a empresari teatral, i va establir una oberta rivalitat amb col·legues com l'italià Nicola Porpora.

Una de les particularitats del tractament de les òperes de Händel és el de l'ària *da capo* ('des del principi'), de la qual va respectar l'esquema A-B-A (ràpid-lent-ràpid), tot i que algun cop en va invertir l'estructura, respectant el canvi d'atmosferes entre la primera i l'última estrofa, però amb una disposició lent-ràpid-lent. L'esmentat *Rinaldo* (1711) i títols com *Giulio Cesare in Egitto* (1724), *Rodelinda* (1725), *Alcina* (1735), *Ariodante* (1735) o *Serse* (1738) són algunes de les creacions operístiques de Händel, feliçment recuperades des de la segona meitat del segle xx fins als nostres dies.

Llibret i llibretista

L'òpera s'inspira en alguns passatges de l'immens cant èpic *Orlando furioso*, editat el 1532 per Ludovico Ariosto (1474-1533), que l'hauria gestat 16 anys abans. De fet, l'òpera de Händel té llibret anònim, però basat en el de l'òpera *L'Orlando, overo La gelosa pazzia*, amb text de Carlo Sigismondo Capece i música de Domenico Scarlatti, estrenada el 1717.

Estrena

Orlando es va estrenar el 27 de gener del 1733 al King's Theatre del Haymarket de Londres. Va representar-se tan sols en 10 ocasions, i no es va reposar més endavant, la qual cosa fa pensar en un èxit discret. L'obra es va escriure entre *Sosarme, re di Media* (1732) i *Arianna in Creta* (1734).

Estrena al Liceu

Tot i que *Orlando* es presenta per primera vegada al Liceu, a Barcelona es va poder escoltar per primera (i única) vegada el 5 d'octubre del 1982 al Palau de la Música Catalana, a càrrec de l'Orquestra Barroca d'Amsterdam, dirigida per Ton Koopman i en el marc del Festival Internacional de Música. En aquella ocasió, la part d'*Orlando* va ser cantada per l'aleshores contratenor René Jacobs.

Compositor

Georg Friedrich Händel (1685-1759) fue un músico alemán, formado en Italia —donde tomó contacto con el esplendor de la ópera seria— y, finalmente, nacionalizado inglés. Fue contemporáneo absoluto de Johann Sebastian Bach y de Domenico Scarlatti (nacieron el mismo año), y gozó de un extraordinario reconocimiento en vida. No destacó tanto como compositor de óperas (escribió medio centenar), sino como autor de oratorios, aunque su producción en el terreno de la música instrumental y orquestal no es nada despreciable.

En Londres, donde se estableció definitivamente en 1712, Händel presentó con éxito *Rinaldo*. Desde entonces, ejerció como compositor, pero también como empresario teatral, estableciendo una abierta rivalidad con colegas como el italiano Nicola Porpora.

Una de las particularidades del tratamiento de las óperas de Händel es el del aria *da capo* ('desde el principio'), de la que respetó el esquema A-B-A (rápido-lento-rápido), aunque alguna vez invirtió su estructura, respetando el cambio de atmósferas entre la primera y la última estrofa, pero con una disposición lento-rápido-lento. El mencionado *Rinaldo* (1711) y títulos como *Giulio Cesare in Egitto* (1724), *Rodelinda* (1725), *Alcina* (1735), *Ariodante* (1735) o *Serse* (1738) son algunas de las creaciones operísticas de Händel, felizmente recuperadas desde la segunda mitad del siglo xx hasta nuestros días.

Libreto y libretista

La ópera se inspira en algunos pasajes del inmenso canto épico *Orlando furioso*, editado en 1532 por Ludovico Ariosto (1474-1533), que lo habría gestado 16 años antes. De hecho, la ópera de Händel tiene libreto anónimo, pero basado en el de la ópera *L'Orlando, overo La gelosa pazzia*, con texto de Carlo Sigismondo Capece y música de Domenico Scarlatti, estrenada en 1717.

Estreno

Orlando se estrenó el 27 de enero de 1733 en el King's Theatre del Haymarket de Londres. Se representó tan solo en 10 ocasiones, y no se repuso más adelante, lo que hace pensar en un éxito discreto. La obra se escribió entre *Sosarme, re di Media* (1732) y *Arianna in Creta* (1734).

Estreno en el Liceu

Aunque *Orlando* se presenta por primera vez en el Liceu, en Barcelona se pudo escuchar por primera (y única) vez el 5 de octubre de 1982 en el Palau de la Música Catalana, a cargo de la Orquesta Barroca de Ámsterdam, dirigida por Ton Koopman y en el marco del Festival Internacional de Música. En aquella ocasión, la parte de Orlando fue cantada por el entonces contratenor René Jacobs.

Composer

Georg Friedrich Handel (1685–1759) was a German composer who trained in Italy, where he experienced the splendour of *opera seria*, and later became a naturalised British citizen. He was an exact contemporary of Johann Sebastian Bach and Domenico Scarlatti (all three born in the same year) and enjoyed widespread recognition in his lifetime. Although he composed around 50 operas, he is best known for his oratorios, while his output of instrumental and orchestral music is substantial.

In London, where he settled permanently in 1712, Handel successfully premiered *Rinaldo*. From that point, he worked not only as a composer but also as a theatrical impresario, developing a rivalry with fellow composers such as the Italian Nicola Porpora.

A distinctive feature of Handel's operas is the *da capo* aria ("from the beginning"), which generally follows an A–B–A structure (fast–slow–fast). Occasionally, Handel inverted this pattern, keeping the contrast between the first and last sections but arranging them in a slow–fast–slow order. *Rinaldo* (1711) together with *Giulio Cesare in Egitto* (1724), *Rodelinda* (1725), *Alcina* (1735), *Ariodante* (1735) and *Serse* (1738) are among his operas that have been rediscovered and revived from the second half of the 20th century to the present day.

Libretto and librettist

The opera draws on several episodes from the vast epic poem *Orlando furioso*, published in 1532 by Ludovico Ariosto (1474–1533), which he had begun composing 16 years earlier. Handel's opera has an anonymous libretto, but it is based on the libretto of *L'Orlando, overo La gelosa pazzia*, with a text by Carlo Sigismondo Capece and music by Domenico Scarlatti, first performed in 1717.

Premiere

Orlando was first performed on 27 January 1733 at the King's Theatre in London's Haymarket. It was staged only ten times and was not revived thereafter, suggesting a modest success. The work was composed between *Sosarme, re di Media* (1732) and *Arianna in Creta* (1734).

Premiere at the Liceu

Although *Orlando* is being staged at the Liceu for the first time, it had previously been heard in Barcelona on a single occasion, on 5 October 1982 at the Palau de la Música Catalana. The Amsterdam Baroque Orchestra, conducted by Ton Koopman, performed the work as part of the International Music Festival. On that occasion, the part of Orlando was sung by the then countertenor René Jacobs.

POEMA EN PROSA

Una vella humilment vestida amb la roba de
mudar perquè és diumenge, porta sabates
de mig taló i les faldilles negres i una jaqueta
de color mig cru que la fan tan hieràtica...
sembla que no s'hagi de poder moure, però
està ballant sardanes sense perdre el ritme i
efectivament no es mou.

Enric Casasses

“He estimat fins a arribar a la bogeria; per a mi, és l’única manera assenyada d’estimar”

Françoise Sagan

Orlando, una de les òperes més celebrades de Georg Friedrich Händel, és una obra fonamental del repertori barroc que ha transcendit el temps per la seva complexitat emocional i el seu intricat desenvolupament musical. Composta el 1732, *Orlando* és una òpera seriosa que es basa en el poema èpic *Orlando Furiós*, de Ludovico Ariosto, un relat que fusiona mitologia, amor i bogeria. L’òpera es va estrenar al Covent Garden Theatre de Londres, un lloc clau en la carrera de Händel, i s’ha mantingut com una peça essencial als escenaris d’òpera del món, especialment per la seva exploració de la psique humana i l’expressió musical.

El llibret d’*Orlando*, escrit pel poeta i llibretista italià Carlo Sigismondo Capece (que també posarà els versos per a dues òperes handelianes com són *Ariodante* i *Alcina*), presenta una història rica en conflictes interns i passions desenfrenades. El protagonista, Orlando, és un cavaller medieval que, enmig de la guerra, s’enamora perdudament de la bella Angelica. No obstant això, la història fa un gir tràgic quan Angelica s’enamora de Medoro, un jove que, al seu torn, rebutja les atencions d’Orlando. Consumit per gelosia i desesperació, Orlando perd el control de la seva raó, la qual cosa el porta a una bogeria temporal. En el seu deliri, Orlando es converteix en un personatge complex i ambigu, atrapat entre la noblesa del seu caràcter i la irracionalitat de les seves emocions.

La figura d’Orlando és central en l’obra, i la música de Händel captura magistralment la lluita interna del protagonista. Al llarg de l’òpera, la partitura explora una àmplia gamma d’emocions humanes, des de l’angoixa de la desesperació fins a l’exaltació de l’amor. Les àries d’Orlando, com el famós “Verdi prati”, són el vehicle perfecte per transmetre els seus sentiments de sofriment i frustració, i la capacitat de Händel per fer servir la veu humana com a mitjà per comunicar la psique dels seus personatges és una de les grans virtuts de l’obra.

El personatge d’Angelica, per la seva part, és el motor del conflicte, però el seu dilema amo-

rós li dona profunditat com a personatge. Malgrat el seu amor per Medoro, Angelica és una figura noble que, en molts moments de l’òpera, apareix com a símbol de la virtut i l’honor. La seva música és igualment complexa i dinàmica, amb àries que oscil·len entre la dolçor i el dolor, la qual cosa subratlla la seva lluita entre el deure i el desig.

Un altre element clau a *Orlando* és la relació entre la raó i la bogeria. L’obra examina com l’amor pot trastornar la ment humana, i el personatge d’Orlando es converteix en una figura d’estudi sobre la fragilitat emocional i mental. La música, carregada d’ornamentació i complexitat, reflecteix aquesta inestabilitat emocional, amb àries que van de la calma a la desesperació. La capacitat de Händel per crear aquesta mena de tensió i resolució dins de la música és una de les raons per les quals *Orlando* continua sent una obra estimada en l’actualitat.

Amb una orquestració rica i un destacat ús del baix continu que dona profunditat a la textura musical, les àries destaquen pel seu virtuosisme i complexitat, amb nombrosos moments en què els cantants demostren la seva habilitat tècnica. L’obra va ser escrita per a Senesino, castrat d’habilitats sobrenaturals, cosa que s’infereix a partir de la variada gamma de registres que la partitura demana al seu protagonista, especialment en la particular i exigentíssima “escena de la bogeria” que tanca el segon acte.

El “Caro Sassone” va ser l’ambaixador de l’òpera italiana al Regne Unit (l’any 1711, *Rinaldo* va ser la primera òpera italiana presentada a aquest país). L’estil handelià va tenir un impacte tan gran que va exercir una gran influència sobre els compositors de l’època i el suport del públic. Marc Minkowski, advocat refinat del compositor barroc, es posa novament al capdavant de la seva formació, Les Musiciens du Louvre, per descobrir-nos aquesta rica partitura.

Víctor Garcia de Gomar
Director artístic Gran Teatre del Liceu

“He amado hasta llegar a la locura; para mí, es la única forma juiciosa de amar”.

Françoise Sagan

Orlando, una de las óperas más celebradas de Georg Friedrich Händel, es una obra fundamental del repertorio barroco que ha trascendido en el tiempo por su complejidad emocional y su intrincado desarrollo musical. Compuesta en 1732, *Orlando* es una ópera seria que se basa en el poema épico *Orlando Furioso*, de Ludovico Ariosto, un relato que fusiona mitología, amor y locura. La ópera se estrenó en el Covent Garden Theatre de Londres, un lugar clave en la carrera de Händel, y se ha mantenido como pieza esencial en los escenarios de ópera del mundo, especialmente por su exploración de la psique humana y la expresión musical.

El libreto de *Orlando*, escrito por el poeta y libretista italiano Carlo Sigismondo Capece (que también pondrá los versos para dos óperas handelianas como son *Ariodante* y *Alcina*), presenta una historia rica en conflictos internos y pasiones desenfrenadas. El protagonista, Orlando, es un caballero medieval que, en medio de la guerra, se enamora perdidamente de la bella Angelica. No obstante, la historia da un trágico giro cuando Angelica se enamora de Medoro, un joven que, a su vez, rechaza las atenciones de Orlando. Consumido por celos y desesperación, Orlando pierde el control de su razón, lo que lo lleva a una locura temporal. En su delirio, Orlando se convierte en un personaje complejo y ambiguo, atrapado entre la nobleza de su carácter y la irracionalidad de sus emociones.

La figura de Orlando es central en la obra, y la música de Händel captura magistralmente la lucha interna del protagonista. A lo largo de la ópera, la partitura explora una amplia gama de emociones humanas, desde la angustia de la desesperación hasta la exaltación del amor. Las arias de Orlando, como el famoso “Verdi prati”, son el vehículo perfecto para transmitir sus sentimientos de sufrimiento y frustración, y la capacidad de Händel para utilizar la voz humana como medio para comunicar la psique de sus personajes es una de las grandes virtudes de la obra.

El personaje de Angelica, por su parte, es el motor del conflicto, pero su dilema amoroso le

da profundidad como personaje. A pesar de su amor por Medoro, Angelica es una figura noble que, en muchos momentos de la ópera, aparece como símbolo de la virtud y el honor. Su música es igualmente compleja y dinámica, con arias que oscilan entre la dulzura y el dolor, lo cual subraya su lucha entre el deber y el deseo.

Otro elemento clave en *Orlando* es la relación entre la razón y la locura. La obra examina como el amor puede trastornar la mente humana, y el personaje de Orlando se convierte en una figura de estudio sobre la fragilidad emocional y mental. La música, cargada de ornamentación y complejidad, refleja esta inestabilidad emocional, con arias que van de la calma a la desesperación. La capacidad de Händel para crear este tipo de tensión y resolución dentro de la música es una de las razones por las que *Orlando* sigue siendo una obra querida en la actualidad.

Con una orquestación rica y un destacado uso del bajo continuo que da profundidad a la textura musical, las arias destacan por su virtuosismo y complejidad, con numerosos momentos en los que los cantantes demuestran su habilidad técnica. La obra fue escrita para Senesino, castrado de habilidades sobrenaturales, lo que se infiere a partir de la variada gama de registros que la partitura pide a su protagonista, especialmente en la particular y exigentísima “escena de la locura” que cierra el segundo acto.

“Caro Sassone” fue el embajador de la ópera italiana en el Reino Unido (en 1711, *Rinaldo* fue la primera ópera italiana presentada en este país). El estilo handeliano tuvo un impacto tan grande que ejerció una gran influencia sobre los compositores de la época y el apoyo del público. Marc Minkowski, refinado abogado del compositor barroco, se pone nuevamente al frente de su formación, Les Musiciens du Louvre, para descubrirnos esta rica partitura.

Víctor García de Gomar

Director artístico Gran Teatre del Liceu

Fem Cultura
Fem Òpera
Fem Liceu

CONSELL
DE MECENATGE

Un compromís compartit,
forma part del creixement
del Liceu.
Sigues Mecenès

Fem

Gran Teatre del Liceu
La Rambla, 59, Ciutat Vella
Barcelona

Descobreix tots els avantatges de
ser Mecenès escanejant el codi QR
o trucant al 93 485 86 31
www.liceu.cat/empreses

Argument de l'obra

Orlando

Orlando és un soldat al servei de Carlemany, enamorat d'Angelica, la reina de Cathai (a la Xina). Però, tot i que promesa a Orlando, ella està enamorada del príncep africà Medoro, que, per la seva banda, també és objecte de l'amor de la pastora Dorinda.

Acte I

A dalt d'una muntanya, i de nit, el mag Zoroastro escruta els cels i veu el futur brillant del guerrer Orlando si es concentra en el valor militar i deixa de banda la passió amorosa. Ell, però, aspira al triomf en el camp de batalla i en l'amor per Angelica.

L'escena canvia i ens trobem en una zona d'un bosc, amb diverses cabanes de pastors, entre les quals, la de Dorinda, que reflexiona sobre la bellesa de la natura. És llavors quan apareix Orlando duent Isabella, una princesa a qui ha salvat del perill del camp de batalla.

Després arriba Angelica, que confessa el seu amor per Medoro, a qui ha guarit ferides de guerra recents. L'amor és correspost, tot i que Medoro no ho explicita.

Aleshores, Zoroastro adverteix Angelica i li prega que no se sinceri a Orlando, perquè això el faria entrar en un estat de fol·lia. Quan arriba el guerrer, la reina de Cathai dissimula, mentre Zoroastro s'endú Medoro dins del bosc. Angelica implora a Orlando que no vegi més Isabella, si no vol que es desperti en ella la gelosia. El guerrer li promet fidelitat.

Després, Angelica demana a Medoro que no lluiti contra Orlando. Dorinda suggereix a Angelica que expliqui que Medoro és el promès de la pastora.

Argumento de la obra

Orlando

Orlando es un soldado al servicio de Carlomagno, enamorado de Angelica, la reina de Catai (en China). Sin embargo, aunque prometida a Orlando, ella está enamorada del príncipe africano Medoro, que, por su parte, también es objeto del amor de la pastora Dorinda.

Acto I

En lo alto de una montaña, y de noche, el mago Zoroastro escruta los cielos y ve el futuro brillante del guerrero Orlando si se concentra en el valor militar y deja de lado la pasión amorosa. Él, sin embargo, aspira al triunfo en el campo de batalla y en el amor por Angelica.

La escena cambia y nos encontramos en una zona de un bosque, con varias cabañas de pastores, entre ellas, la de Dorinda, que reflexiona sobre la belleza de la naturaleza. Es entonces cuando aparece Orlando llevando a Isabella, una princesa a la que ha salvado del peligro del campo de batalla.

Luego llega Angelica, que confiesa su amor por Medoro, a quien ha curado heridas de guerra recientes. El amor es correspondido, aunque Medoro no lo explicita.

Entonces, Zoroastro advierte a Angelica y le ruega que no se sincere con Orlando, porque eso le haría entrar en un estado de locura. Cuando llega el guerrero, la reina de Catai disimula, mientras Zoroastro se lleva a Medoro dentro del bosque. Angelica implora a Orlando que no vea más a Isabella, si no quiere despertar los celos en ella. El guerrero le promete fidelidad.

Después, Angelica pide a Medoro que no luche contra Orlando. Dorinda sugiere a Angelica que explique que Medoro es el prometido de la pastora.

Acte II

Al bosc, Dorinda es lamenta de la seva trista sort quan arriba Orlando i sent per boca de la pastora el seu amor cap a Medoro. Com a prova, li mostra un braçalet que li hauria regalat el príncep africà. Orlando reconeix en l'objecte un regal que temps abans li havia fet a Angelica, cosa que l'enfurisma. I, tot i que Dorinda insisteix a parlar del seu amor correspost per Medoro, Orlando sembla haver enfollit de ràbia i evoca el suïcidi.

L'escena canvia i ens situa a l'entrada d'una cova, al mateix bosc. Zoroastro demana a Angelica i a Medoro que marxin per no provocar les ires d'Orlando. La reina de Cathai decideix tornar a la seva terra, i Medoro grava el seu amor en un llorer.

Quan, poc després, Orlando llegeix els noms d'Angelica i Medoro a l'escorça, decideix seguir la dona que estima. Quan la troba, Zoroastro envolta Angelica amb un núvol màgic i la reina acaba desapareixent. Orlando creu enfollir i veu visions de l'infern amb el gos Cèrber i les fúries de l'inframón. Enmig del deliri, Zoroastre s'endú Orlando.

Acte III

Medoro demana a Dorinda si el pot refugiar a la seva cabana. Poc després apareix Orlando, que creu veure en Dorinda la imatge de la deessa Venus, i posteriorment amb Argali, germà d'Angelica assassinat temps abans per Ferracutus, a qui Orlando desafia a un duel.

L'estat mental d'Orlando és font de preocupació de Dorinda, i així ho comunica a Angelica. Zoroastro decideix convertir una part del bosc en una cova perillosa per tal de fer retornar el seny a Orlando.

El guerrer hauria confós Angelica amb una bruixa i hauria sepultat Medoro a la runa de casa seva. Quan Orlando es troba amb la seva estimada, ella li retreu que hagi mort Medoro. Però el guerrer duu Angelica a la cova, i ella es transforma en un temple dedicat a Mart, déu de la guerra. Poc després, li sobrevé una son que no pot evitar i es posa a dormir. Zoroastro assegura que quan es desperti haurà recuperat el seny.

Quan es desvetlla i saben el que ha passat, Orlando es vol suïcidar, però Angelica el convenç que ha de viure. En realitat, Medoro no és mort i Zoroastro comina Orlando que accepti l'amor entre la reina i Medoro. Orlando proclama el triomf final de l'amor.

Acto II

En el bosque, Dorinda se lamenta de su triste suerte cuando llega Orlando y oye por boca de la pastora su amor hacia Medoro. Como prueba, le muestra un brazalete que le habría regalado el príncipe africano. Orlando reconoce en el objeto un regalo que tiempo atrás le había hecho a Angelica, lo que lo enfurece. Y, aunque Dorinda insiste en hablar de su amor correspondido por Medoro, Orlando parece haber enloquecido de rabia y evoca el suicidio.

La escena cambia y nos sitúa en la entrada de una cueva, en el mismo bosque. Zoroastro pide a Angelica y a Medoro que se marchen para no provocar las iras de Orlando. La reina de Catai decide regresar a su tierra, y Medoro graba su amor en un laurel.

Cuando, poco después, Orlando lee los nombres de Angelica y Medoro en la corteza, decide seguir a la mujer que ama. Cuando la encuentra, Zoroastro rodea a Angelica con una nube mágica y la reina acaba desapareciendo. Orlando cree enloquecer y ve visiones del infierno con el perro Cerbero y las furias del inframundo. En medio del delirio, Zoroastro se lleva Orlando.

Acto III

Medoro pide a Dorinda si puede refugiarlo en su cabaña. Poco después aparece Orlando, que cree ver en Dorinda la imagen de la diosa Venus, y posteriormente con Argali, hermano de Angelica asesinado tiempo atrás por Ferracutus, a quien Orlando desafía a un duelo.

El estado mental de Orlando es fuente de preocupación de Dorinda, y así se lo comunica a Angelica. Zoroastro decide convertir una parte del bosque en una cueva peligrosa para devolver la cordura a Orlando.

El guerrero habría confundido a Angelica con una bruja y habría sepultado a Medoro en los escombros de su casa. Cuando Orlando se encuentra con su amada, ella le reprocha que haya matado a Medoro. Pero el guerrero lleva a Angelica a la cueva, y ella se transforma en un templo dedicado a Marte, dios de la guerra. Poco después, le sobreviene un sueño que no puede evitar y se pone a dormir. Zoroastro asegura que, cuando despierte, habrá recuperado la cordura.

Cuando se despierta y sabe lo que ha ocurrido, Orlando quiere suicidarse, pero Angelica lo convence de que debe vivir. En realidad, Medoro no ha muerto y Zoroastro conmina a Orlando a que acepte el amor entre la reina y Medoro. Orlando proclama el triunfo final del amor.

English synopsis

Orlando follows the story of a soldier in Charlemagne's service, in love with Angelica, Queen of Cathay (China). Although promised to Orlando, Angelica loves the African prince Medoro, who is himself the object of affection of the shepherdess Dorinda.

ACT I

High on a mountain at night, the magician Zoroastro studies the stars and foresees a brilliant future for Orlando – provided he focuses on military valour and sets aside romantic passion. Yet Orlando dreams of triumph both on the battlefield and in his pursuit of Angelica.

The scene shifts to a wooded area dotted with shepherds' huts, including Dorinda's, where she reflects on the beauty of nature. Orlando appears carrying Isabella, a princess he has rescued from the dangers of the battlefield.

Angelica arrives and confesses her love for Medoro, whom she has recently tended after war wounds. Her love is returned, though Medoro does not openly declare it.

Zoroastro warns Angelica not to reveal the truth to Orlando, as it would drive him to madness. When Orlando arrives, Angelica conceals her feelings, while Zoroastro leads Medoro into the forest. Angelica implores Orlando not to see Isabella again, lest he provoke her jealousy, and the warrior pledges his fidelity.

Later, Angelica asks Medoro not to fight Orlando, while Dorinda suggests she explain that Medoro is Dorinda's betrothed.

ACT II

In the forest, Dorinda laments her unhappy fate when Orlando arrives and hears her profess her love for Medoro. She shows him a bracelet said to have been given by the African prince, which Orlando recognises as a gift he himself once gave to Angelica. Enraged, he appears to lose his sanity and even speaks of suicide, despite Dorinda's insistence that Medoro returns her love.

The scene shifts to a cave in the same forest. Zoroastro urges Angelica and Medoro to leave to avoid provoking Orlando's wrath. The Queen of Cathay decides to return to her homeland, while Medoro carves a declaration of his love into a laurel tree.

Shortly afterwards, Orlando discovers their names etched into the bark and resolves to pursue Angelica. When he finds her, Zoroastro shrouds Angelica in a magical cloud, and she vanishes. Believing he is losing his mind, Orlando is seized by visions of hell, with Cerberus and the Furies of the underworld. Amid his delirium, Zoroastro leads him away.

ACT III

Medoro asks Dorinda if he may take refuge in her hut. Soon afterwards, Orlando arrives, imagining that he sees the goddess Venus in Dorinda, and later Argali, Angelica's brother – slain some time earlier by Ferracutus – whom Orlando challenges to a duel.

Dorinda is concerned by Orlando's disturbed state of mind and shares her worries with Angelica. Zoroastro decides to transform part of the forest into a perilous cave to restore Orlando's sanity.

In his confusion, Orlando has mistaken Angelica for a witch and believes he has buried Medoro beneath the ruins of his house. When he finally encounters Angelica, she reproaches him for thinking he has killed Medoro. Orlando leads her to the cave, which transforms into a temple dedicated to Mars, the god of war. Soon afterwards, he is overcome by a deep, irresistible sleep. Zoroastro assures that, when he awakens, he will have regained his reason.

Upon waking and realising what has occurred, Orlando attempts to take his own life, but Angelica persuades him to live. In fact, Medoro has survived, and Zoroastro urges Orlando to accept the love between the queen and Medoro. Orlando recognises the ultimate triumph of love.

Gran Teatre
del Liceu

16 JUNY

ÒPERA VERSIÓ CONCERT

ACI, GALATEA E POLIFEMO

GEORG F. HÄNDEL

UN ORATORI DRAMÀTIC BASAT EN LA MITOLOGIA GREGA

Director **Renée Jacobs**

Amb el suport de

Shape the future
with confidence

liceu.cat – 93 485 99 13

Consulteu tot el contingut audiovisual a www.liceuoperaplus.com

Direcció de Comunicació /
Dirección de Comunicación
Nora Farrés

Responsable de Premsa i Edicions /
Responsable de Prensa y Ediciones
Joana Lladó

Coordinació / Coordinación
Sònia Cañas, Marc Gaspà

Col·laboradors en aquest programa /
Colaboradores en este programa
Jaume Radigales

Disseny original / Diseño original
Bakoom Studio

Disseny / Diseño
Minimilks

Fotografia / Fotografía
William Lentz

D.L.
B 6337-2026

Copyright 2026:
Gran Teatre del Liceu sobre tots els articles d'aquest programa i fotografies pròpies /
Gran Teatre del Liceu sobre todos los artículos de este programa y fotografías propias

Informació sobre publicitat i Programa de Patrocini i mecenatge /
Información sobre publicidad y Programa de Patrocinio y mecenazgo
liceubarcelona.cat / mecenes@liceubarcelona.cat / 93 485 86 31

Comentaris i suggeriments / Comentarios y sugerencias:
edicions@liceubarcelona.cat

La Fundació del Gran Teatre del Liceu és membre de / La Fundación del Gran Teatre del Liceu es miembro de:

BARCELONA
GLOBAL
a Citizens' Platform
for Ideas in Motion

OPERA VISION

El Gran Teatre del Liceu ha obtingut les certificacions / El Gran Teatre del Liceu ha obtenido las certificaciones:
EMAS (Eco Management and Audit Scheme)
ISO 14001 (Sistema de gestió ambiental / Sistema de gestión ambiental)
ISO 50001 (Sistema de gestió energètica / Sistema de gestión energética)
Distintiu de garantia de qualitat ambiental / Distintivo de garantía de calidad ambiental

GA-2016/0235

GE-2016/0036

Programa imprès amb paper 100% reciclat /
Programa impreso con papel 100% reciclado

Aeroports...

Viatjar
ens fa millors.

per a somiar

per a abraçar-se

per a picar alguna cosa

per a imaginar

per a descansar

per a llegir

per a estimar-se

per a enamorar-se

per a desconnectar

per a donar-se un caprici

per a jugar amb els nens

per a fer amics

per a recuperar els amics

per a sentir-se com a casa

per a tu

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE TRANSPORTES
Y MOVILIDAD SOSTENIBLE

aena

Aeropuerto Josep Tarradellas
Barcelona-El Prat
Aeroport Josep Tarradellas
Barcelona-El Prat

aeropuertos para ti
aeroports per a tu

